

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DRG-4311-2(13)/2013/2014/6154/MC

Warszawa, 18 listopada 2014 r.

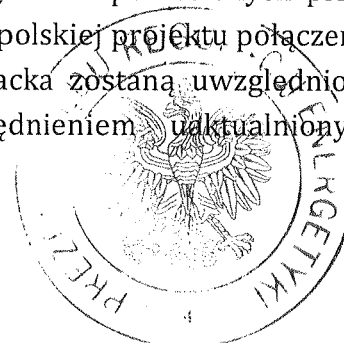
DECYZJA

Na podstawie art. 12 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz. U. L 115 z 25.4.2013, s. 39 i Dz. U. L 349 z 21.12.2013, s. 28) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) w związku z art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 lit. c oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

wspólnego wniosku inwestycyjnego polskiego operatora systemu przesyłowego gazowego – **Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. z siedzibą w Warszawie** (dalej: „OGP Gaz-System S.A.” lub „Gaz-System”) oraz słowackiego operatora systemu przesyłowego gazowego – **eustream a. s. z siedzibą w Bratysławie, Republika Słowacka** (dalej: „eustream a.s.” lub „eustream”) – zwanych łącznie „Wnioskodawcami”, z dnia 31 października 2013 r., znak: PR.511.22.2013/1, uzupełnionego pismami z dnia: 16 kwietnia 2014 r., znak: PR.511.22.2013/2, 9 lipca 2014 r., znak: PR.511.22.2013/4, 12 sierpnia 2014 r., znak: PR.511.22.2013/7, 19 sierpnia 2014 r., znak: PR.511.22.2013/8 i 7 października 2014 r., znak: PR.511.22.2013/11 w sprawie *transgranicznej alokacji kosztów projektu połączenia gazowego Polska – Republika Słowacka ustaliam, iż:*

- I. Transgraniczna alokacja kosztów ponoszonych przez OGP Gaz-System S.A. w związku z realizacją projektu połączenia gazowego Rzeczypospolita Polska – Republika Słowacka **wynosi zero.**
- II. Koszty wynikające z nakładów inwestycyjnych rzeczywiście poniesionych przez OGP Gaz-System S.A. w związku z realizacją po stronie polskiej projektu połączenia gazowego Rzeczypospolita Polska – Republika Słowacka zostaną uwzględnione w kalkulacji stawek opłat taryfowych z uwzględnieniem uaktualnionych parametrów ekonomicznych.

III. Zakres wniosku inwestycyjnego dotyczącego projektu połączenia gazowego Rzeczypospolita Polska – Republika Słowacka (dalej: Projekt PL-SK lub Projekt) obejmuje następujące zadania:

1. Po stronie polskiej, o łącznej wartości 391,8 mln EUR:

- A) Budowę gazociągu „granica ze Słowacją” – Strachocina, tzn. od stacji granicznej, tj. punktu przekroczenia granicy na Przełęczy Łupkowskiej do tłoczni gazu Strachocina, o średnicy nominalnej DN 1000 i długości ok. 58 km,
- B) Rozbudowę Gazociągu Pogórska Wola – Tworzeń poprzez zwiększenie średnicy nominalnej DN 700 do średnicy DN 1000 i długości ok. 160 km,
- C) Budowę gazociągu Tworóg – Tworzeń o długości ok. 47 km i średnicy nominalnej DN 1000,
- D) Rozbudowę gazociągu Strachocina – Pogórska Wola o długości ok. 98 km poprzez zwiększenie średnicy nominalnej DN 700 do średnicy DN 1000,
- E) Budowę tłoczni gazu Strachocina o mocy 19,0 MW.

2. Po stronie słowackiej, o łącznej wartości 142,2 mln EUR:

- A) Budowę gazociągu od stacji granicznej tj. od punktu przekroczenia granicy na Przełęczy Łupkowskiej do węzła Wielkie Kapuszany o długości ok. 106 km o średnicy nominalnej DN 1000,
- B) Przebudowę istniejącej tłoczni gazu Wielkie Kapuszany.

3. Zakładana wartość Projektu PL-SK wynosi 534,0 mln EUR.

IV. Wartość kosztów inwestycyjnych rzeczywiście poniesionych przez OGP Gaz-System S.A. zostanie ustalona po zakończeniu realizacji Projektu PL-SK.

V. OGP Gaz-System S.A. jest obowiązany do informowania Prezesa URE przynajmniej raz w roku, do czasu oddania Projektu PL-SK do użytku, o postępach w realizacji projektu oraz o ustalonych kosztach i skutkach tego projektu, w tym o ostatecznych nakładach poniesionych na ten projekt (CAPEX).

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo energetyczne OGP Gaz-System S.A. przedłożyło, przy piśmie z dnia 31 października 2013 r. znak: PR.511.22.2013/1, wniosek inwestycyjny w zakresie projektu połączenia gazowego Polska – Słowacja, opracowany wspólnie ze słowackim operatorem systemu przesyłowego eustream a.s.

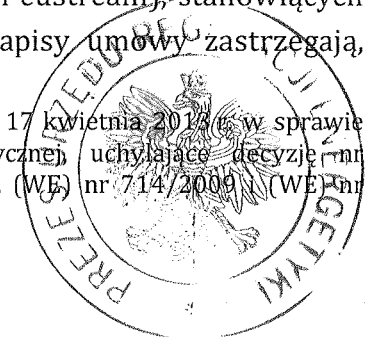
Mając na uwadze dyspozycje art. 4 i 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 224, z późn. zm.), pismem z dnia 6 listopada 2013 r., znak: DRG-4311-9(4)/2013/MC, wezwano Gaz-System do uzupełnienia wniosku o załączniki w języku polskim. Konieczność przyjęcia takiego sposobu postępowania została przedsiębiorstwu zakomunikowana już na etapie przed złożeniem ww. wniosku. Pismem z dnia 24 października 2013 r. znak: DRG-4311-9(2)/2013/MC, Prezes URE poinformował bowiem Gaz-System o trybie i sposobie przekazywania wniosku inwestycyjnego, w tym o konieczności jego przedłożenia w języku polskim. Stosowne wyjaśnienie zostało udzielone w następstwie przekazania Prezesowi URE przez Gaz-System, pismem z dnia 23 października 2013 r. znak: PR.511.21.2013/3, informacji o prowadzonych pracach zmierzających do przedłożenia, zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia¹ Nr 347/2013, wniosku inwestycyjnego w zakresie projektu połączenia gazowego Polska – Słowacja.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Gaz-System przekazał, przy piśmie z dnia 15 listopada 2013 r. znak: PR.511.24.2013/2, uzupełnioną dokumentację, tj. załączniki w języku polskim.

W związku z postanowieniami art. 12 ust. 3 rozporządzenia Nr 347/2013 kopię wniosku inwestycyjnego przekazano, przy piśmie z dnia 2 grudnia 2014 r. znak: DRG-4311-13(1)/2013 /MC, do wiadomości Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ang. Agency for the Cooperation of Energy Regulators – ACER).

W celu usprawnienia procesu realizacji połączenia gazowego Polska – Słowacja, w dniu 22 listopada 2013 r. podpisana została przez Ministrów Gospodarki obu państw *Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o współpracy na rzecz realizacji projektu gazociągu łączącego polski i słowacki system przesyłowy*. Na mocy tej umowy w dniu 17 kwietnia 2014 r. powołana została Grupa Robocza, której celem było m.in. wypracowanie metod współpracy między organami administracji Polski i Słowacji oraz operatorami obu krajów (Gaz-System i eustream), stanowiących dodatkowe wsparcie dla realizacji projektu. Jednocześnie zapisy umowy zastrzegają,

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009

iz sprawy z obszaru rozporządzenia Nr 347/2013, w szczególności w zakresie koordynacji działań oraz procedur wynikających z prawa krajowego oraz unijnego, w tym procedur transgranicznych określonych w ww. rozporządzeniu, będą prowadzone w ramach powołanej Grupy Roboczej.

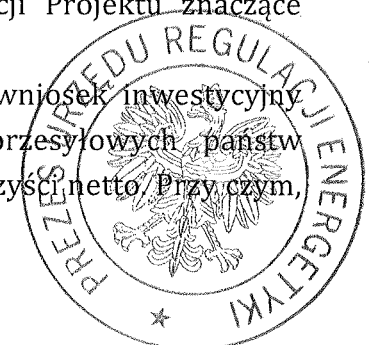
Realizując zapisy ww. umowy, a także posiłkując się wydanymi przez ACER wytycznymi dotyczącymi postępowania w sprawie wniosku o transgraniczną alokację kosztów w zakresie projektów wspólnego zainteresowania (ang. *Internal guidance on the treatment of cross-border cost allocation requests for electricity and gas projects of common interest; 5 November 2013*), pismem z dnia 19 listopada 2013 r. znak: DRG-4311-12(1)/2013/MC zwrócono się do regulatora słowackiego (Úrad pre reguláciu sieťových odvetví – „URSO”) w kwestii koordynacji postępowania, wskazując jako koordynatora projektu regulatora polskiego.

Powyższe wynika z faktu, iż zgodnie ze wskazaną rekomendacją rola regulatora wiodącego, do którego zadań należy m.in. proponowanie działań związanych z rozpatrywaniem wniosku, w tym ustalanie zakresu wezwań, a także wymiana informacji z ACER dotyczących wniosku, powinna być pełniona przez regulatora z państwa członkowskiego, w którym przewidywane jest ponoszenie wyższych kosztów inwestycyjnych. Zgodnie z wnioskiem wyższy koszt inwestycyjny zidentyfikowano po stronie Gaz-System. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r., znak: 13073/2014/BA, regulator słowacki potwierdził zaproponowany sposób koordynacji, co było równoznaczne z jego uzgodnieniem.

Inne aspekty dotyczące koordynacji zostały ustalone na spotkaniu Grupy Roboczej w dniu 17 kwietnia 2014 r. W ramach uzgodnień z regulatorem słowackim, ustalono sposób procedowania, w tym sposób uzgadniania treści wezwań, tak aby tożsame wezwania wysyłane były odrębnie przez obu regulatorów do operatorów systemów przesyłowych danego kraju, tj. operatora polskiego Gaz-System oraz słowackiego eustream.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2014 r. znak: PR.511.22.2013/2, Gaz-System uzupełnił wniosek o wypracowaną wspólnie ze słowackim operatorem systemu przesyłowego eustream, propozycję transgranicznej alokacji kosztów (CBCA). Powyższe wynikało z faktu, iż obydwaj operatorzy nie zakończyli do dnia 31 października 2013 r. uzgodnień dotyczących tej części wniosku inwestycyjnego. Jednakże wniosek, pomimo brakującej części, złożony został w celu dochowania terminu wskazanego w rozporządzeniu. Jednocześnie, uzupełnienie wniosku wskazywało, że z realizacji Projektu znaczące korzyści netto, poza Polską i Słowacją, uzyskują także Węgry.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia Nr 347/2013, wniosek inwestycyjny powinien zostać skonsultowany z operatorami systemów przesyłowych państw członkowskich, którym Projekt przynosi znaczące pozytywne korzyści netto. Przy czym,

zgodnie z pkt 2.3 Rekomendacji² ACER nr 7/2013, za pozytywne korzyści netto uważa się korzyści, które wynoszą przynajmniej 10%. Analiza przedłożonego wniosku inwestycyjnego wskazywała jednoznacznie, iż w przypadku Węgier wartość ta wynosi 11% (Słowacja - 49%, Polska - 31%, Czechy - 9%), co świadczyło, że przedmiotowy projekt przynosi dla ww. kraju znaczące korzyści netto i przemawiało za koniecznością przeprowadzenia stosownej konsultacji.

W związku z powyższym, po uzgodnieniu z regulatorem słowackim potrzeby korekty i przeformułowania wniosku, pismem z dnia 7 maja 2014 r. znak: DRG-4311-2(3)/2014/MC wezwano Gaz-System do jego uzupełnienia, w szczególności do przeprowadzenia konsultacji wniosku inwestycyjnego z operatorem systemu przesyłowego Węgier oraz do przedstawienia wyników tych konsultacji. W wezwaniu zawarto również prośbę o przedstawienie:

- 1) wariantów obejmujących przewidywane poziomy taryf dla obu krajów;
- 2) scenariuszy cząstkowych, tj. z uwzględnieniem dotacji i bez dotacji, w tym uwzględnienie wpływu dotacji z wykorzystaniem instrumentu „Łącząc Europę” (ang. Connecting Europe Facility – CEF) na przepływy pieniężne projektu;
- 3) scenariuszy uwzględniających poziom prawdopodobieństwa w przypadku pozytywnie rozpatrzonego wniosku o udzielenie pomocy finansowej.

W odpowiedzi Gaz-System przekazał, przy piśmie z dnia 9 lipca 2014 r. znak: PR.511.22.2013/4, uzupełniony wniosek inwestycyjny, zawierający m. in.: biznes plan, analizę kosztów i korzyści oraz transgraniczną alokację kosztów. Gaz-System dołączył również korespondencję prowadzoną przez promotorów projektu (Gaz-System i eustream) z operatorem węgierskiego systemu przesyłowego, spółką FGSZ Ltd. Zgodnie z przedłożonymi przez Gaz-System wyjaśnieniami, operator węgierski przyjął do wiadomości fakt, iż promotorzy nie przewidują partycypacji strony węgierskiej w Projekcie. Ponadto, z analizy otrzymanego materiału wynikało, iż proces konsultacji z węgierskim operatorem nie zakończył się i spółka FGSZ Ltd. dopiero ma zamiar rozpocząć przeprowadzanie analiz liczbowych. Jednocześnie Gaz-System wskazał, że odpowiedź na pozostałe kwestie objęte wezwaniem wymaga dokonania przeliczeń, które mogą zdezaktualizować się po dokonaniu całościowej analizy wniosku w wyniku planowanego spotkania z zainteresowanymi stronami, w związku z czym wnioskował o umożliwienie przedłożenia uzupełnień w terminie późniejszym.

Jednakże z uwagi na fakt, iż operator nie w pełni uczynił zadość wezwaniu z dnia 7 maja 2014 r. znak: DRG-4311-2(3)/2014/MC, po uzgodnieniu z regulatorem słowackim zakresu pisma, ponownie wezwano Gaz-System (pismo z dnia 17 lipca 2014 r. znak: DRG-4311-2(6)/2014/MC) do uzupełnienia odpowiedzi, w tym zakończenia procesu

² Rekomendacja Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki nr 7/2013 z dnia 25 września 2013 roku w sprawie transgranicznej alokacji kosztów dla wniosków złożonych w ramach Pierwszej Listy Projektów Wspólnego Zainteresowania.

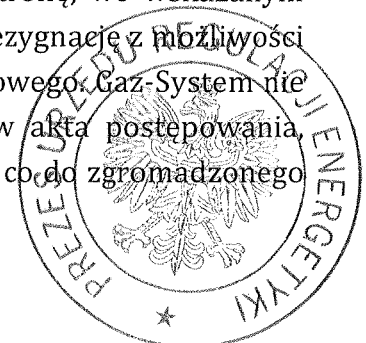
konsultacji z operatorem systemu przesyłowego Węgier oraz przedłożenia wyników tychże konsultacji.

Gaz-System, pismem z dnia 19 sierpnia 2014 r. znak: PR.511.22.2013/7, przesłał odpowiedź na wezwania Prezesa URE z dnia 7 maja 2014 r. i 17 lipca 2014 r. przedstawiając zmodyfikowany wniosek inwestycyjny. W przedłożonym wniosku dokonano znaczących modyfikacji założeń, w porównaniu z wnioskiem z dnia 31 października 2013 r., co skutkowało koniecznością przeprowadzenia ponownej analizy wszystkich parametrów i wariantów, w tym danych liczbowych m. in. w zakresie poziomu taryf oraz sposobu finansowania inwestycji. W opinii Gaz-System aktualizacja wniosku inwestycyjnego spowodowana była faktem odzwierciedlenia zmieniającej się sytuacji rynkowej, co wpłynęło na zmianę zakresu technicznego projektu zarówno po stronie polskiej jak i słowackiej. Dodatkowo w ramach aktualizacji wniosku inwestycyjnego uwzględniona została również Ukraina, jako kraj mogący odnosić ewentualne korzyści netto z tytułu realizacji projektu. Rezultatem uwzględnienia w analizie Ukrainy był realny spadek udziału korzyści Węgier poniżej 10%, a to z kolei spowodowało, iż obowiązek dokonania konsultacji wniosku z operatorem tego kraju stał się bezzasadny.

W ramach dalszych prac po dokonaniu stosownych uzgodnień z regulatorem słowackim, pismem z dnia 22 września 2014 r. znak: DRG-4311-2(10)/2014/MS, Gaz-System wezwano do złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie, w szczególności w zakresie przyjętej we wniosku społecznej stopy dyskontowej oraz stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału. Wezwano go również do przedstawienia uzasadnienia dla przyjętego zwiększonego prawdopodobieństwa przerwania dostaw na granicy z Białorusią oraz szczegółowego uzasadnienia przyjęcia dwóch wariantów przedstawiających zapotrzebowanie na środki zewnętrzne.

W odpowiedzi na powyższe Gaz-System, pismem z dnia 7 października 2014 r., znak: PR.511.22.2013/11, przekazał stosowne wyjaśnienia m.in. w formie analizy wrażliwości oraz dodatkowe symulacje w arkuszu kalkulacyjnym, czyniąc zadość wezwaniu.

Pismem z dnia 13 listopada 2014 r. znak: DRG-4311-2(12)/2014/MC poinformowano Gaz-System o zakończeniu postępowania dowodowego w postępowaniu administracyjnym oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym. Zakomunikowano w nim również, że niezapoznanie się przez stronę, we wskazanym w zawiadomieniu terminie, z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w zakresie zgromadzonego materiału dowodowego. Gaz-System nie skorzystało w przewidzianym terminie z możliwości wglądu w akta postępowania, co uznane zostało za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek ustalono, co następuje.

Zgodnie z pkt 17 preambuły do rozporządzenia Nr 347/2013, rozporządzenie to ustanawia przepisy dotyczące terminowego rozwoju i interoperacyjności transeuropejskich sieci energetycznych z myślą o osiągnięciu, zapisanych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), celów polityki energetycznej zmierzających do zapewniania funkcjonowania rynku wewnętrznego energii oraz bezpieczeństwa dostaw w Unii, wspierania efektywności energetycznej i oszczędności energii oraz rozwoju nowych i odnawialnych źródeł energii, a także wspierania połączeń międzysystemowych między sieciami energetycznymi.

W rozporządzeniu Nr 347/2013 ustanowiono nowe ramy planowania infrastruktury i realizacji projektów na okres do 2020 r. i później. Określa się w nim dziewięć priorytetowych korytarzy w dziedzinie energii elektrycznej, gazu i ropy naftowej oraz trzy priorytetowe obszary infrastruktury na rzecz autostrad elektroenergetycznych, inteligentnych sieci oraz sieci przesyłania dwutlenku węgla, a także ustanawia się przejrzysty i partycypacyjny proces wskazywania konkretnych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ). Projekty uznane za PWZ odniosą korzyści z przyspieszonych i usprawnionych procedur wydawania pozwoleń, usprawnionego rozpatrywania przez organy regulacyjne oraz – o ile to właściwe – wsparcia finansowego w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.

Rozporządzenie Nr 347/2013 definiuje w art. 2 pkt 4 „projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania” jako projekt niezbędny do realizacji priorytetowych korytarzy i obszarów infrastruktury energetycznej określonych w załączniku I i znajdujący się na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o której mowa w art. 3 tego rozporządzenia. Pojęcie „projektodawcy” zaś zgodnie z art. 2 pkt 6 tego rozporządzenia oznacza w szczególności operatora systemu przesyłowego opracowującego projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia Nr 347/2013, niezwłocznie po osiągnięciu odpowiedniego stopnia zaawansowania przez taki projekt, projektodawca przedkłada wniosek w sprawie inwestycji po konsultacji z operatorami systemów przesyłowych z państw członkowskich, którym projekt przynosi znaczące pozytywne skutki netto. Taki wniosek w sprawie inwestycji obejmuje wniosek o transgraniczną alokację kosztów i jest przedkładany wszystkim zainteresowanym krajowym organom regulacyjnym oraz towarzyszy mu:

- a) dotycząca danego projektu analiza kosztów i korzyści spójna z metodologią opracowaną zgodnie z art. 11 oraz uwzględniająca korzyści poza granicami zainteresowanego państwa członkowskiego;

- b) plan operacyjny zawierający ocenę opłacalności finansowej projektu, w tym również wybrany wariant finansowania, a w przypadku projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania należących do kategorii określonej w załączniku II pkt 2 – wyniki badań rynku oraz
- c) jeżeli projektodawcy dojdą do porozumienia, uzasadniony wniosek w sprawie transgranicznej alokacji kosztów.

Rozporządzenie Nr 347/2013 wskazuje przy tym, że jeżeli projektodawców jest kilku, wówczas wniosek w sprawie inwestycji projektodawcy ci składają wspólnie.

Stosownie do postanowień art. 12 ust. 4 rozporządzenia Nr 347/2013 w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania przez zainteresowane krajowe organy regulacyjne ostatniego wniosku w sprawie inwestycji, po konsultacjach z zainteresowanymi projektodawcami, podejmują one skoordynowane decyzje w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych, jakie poniosą poszczególni operatorzy systemów przesyłowych w ramach projektu, oraz uwzględnieniu tych kosztów w opłatach taryfowych.

W decyzji o transgranicznej alokacji kosztów uwzględniane są koszty i korzyści związane z projektami w zainteresowanych państwach członkowskich o charakterze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, a także ewentualne potrzeby w zakresie wsparcia finansowego.

Podejmując decyzję o transgranicznej alokacji kosztów odpowiednie krajowe organy regulacyjne, w porozumieniu z zainteresowanymi operatorami systemów przesyłowych, dążą do osiągnięcia porozumienia między innymi w oparciu o informacje określone w art. 12 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia Nr 347/2013.

Uwzględniając rozporządzenie Nr 347/2013 Komisja Europejska wydała rozporządzenie³ Nr 1391/2013, ustanawiające unijną listę projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (lista unijna).

Na liście tej znajduje się projekt określony jako „*Priorytetowy korytarz »Gazowe połączenia międzysystemowe Północ-Południe w Europie Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej«*; Projekty umożliwiające przepływy dwukierunkowe między Polską, Republiką Czeską, Słowacją i Węgrami, łączące terminale LNG w Polsce i Chorwacji”. W ramach ww. projektu, w pkt 6.2 uwzględniono w szczególności Klaster „*Połączenie międzysystemowe Polska-Słowacja i powiązane z nim wzmocnienie we wschodniej Polsce*”, obejmujący następujące projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania:

- 6.2.1. Połączenie międzysystemowe Polska-Słowacja,
- 6.2.2. Tłocznia gazu Rembelszczyzna,

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) Nr 1391/2013 z dnia 14 października 2013 r. zmieniające Rozporządzenie (UE) Nr 347/2013 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

- 6.2.3. Gazociąg Rembelszczyzna-Wola Karczewska,
- 6.2.4. Gazociąg Wola Karczewska-Wronów,
- 6.2.5. Węzeł Wronów,
- 6.2.6. Gazociąg Rozwadów-Końskowola-Wronów,
- 6.2.7. Gazociąg Jarosław-Rozwadów,
- 6.2.8. Gazociąg Hermanowice-Jarosław,
- 6.2.9. Gazociąg Hermanowice-Strachocina.

Na mocy rozporządzenia Nr 1391/2013 ww. projekt otrzymał status projektu wspólnego zainteresowania.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia Nr 347/2013, niezwłocznie po osiągnięciu odpowiedniego stopnia zaawansowania przez taki projekt, projektodawca przedkłada wniosek w sprawie inwestycji po konsultacji z operatorami systemów przesyłowych z państw członkowskich, którym projekt przynosi znaczące pozytywne korzyści netto. W przypadku projektów uwzględnionych w pierwszej liście unijnej projektodawcy składają wniosek w sprawie inwestycji do dnia 31 października 2013 r.

Ponadto projekt połączenia międzysystemowego Polska - Słowacja, wymagający notyfikacji krajowych, zgodnie z motywem 5 rozporządzenia Nr 1391/2013, takie notyfikacje uzyskał „Wszystkie proponowane projekty uzyskały zgodę tych państw członkowskich, z których terytoriami są związane (...)”. Stosowana notyfikacja została dokonana przez Ministra Gospodarki będącego zgodnie z art. 12 ustawy – Prawo energetyczne naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach polityki energetycznej i odpowiedzialnym za nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w paliwa gazowe.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek jako dotyczący realizacji projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania zważono, co następuje.

OGP Gaz-System S.A. wraz z przedsiębiorcą eustream a.s. przygotowali uzgodniony wniosek inwestycyjny, który zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia Nr 347/2013, przedłożony został organom regulacyjnym w rozumieniu ww. rozporządzenia. Stosowny wniosek inwestycyjny w zakresie Projektu PL-SK został przedłożony Prezesowi URE przy piśmie z dnia 31 października 2013 r. znak: PR.511.22.2013/1. Analizując wniosek dokonano następujących ustaleń.

Ustalono, iż Wnioskodawcy są przedsiębiorstwami zamierzającymi realizować projekt, należący do kategorii określonej w załączniku II pkt 2 lit. a) do rozporządzenia Nr 347/2013, o zakresie zdefiniowanym w rozporządzeniu Nr 1391/2013 (jako pkt 6.2 załącznika VII).

Przedmiotowy wniosek inwestycyjny dotyczy spraw z zakresu kompetencji Prezesa URE i organu regulacji energetyki Republiki Słowackiej, wymagających wydania skoordynowanych decyzji odnośnie transgranicznej alokacji kosztów przez obydwa organy. W niniejszej kwestii zastosowanie znajdują przepisy art. 12 rozporządzenia Nr 347/2013 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 lit. c oraz art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

W toku postępowania ustalono, iż z uwagi na art. 1 pkt 1, art. 19, art. 20 i art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 lit. c oraz art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE może kształtować prawa i obowiązki jednego z Wnioskodawców, tj. spółki Gaz-System, jako podmiotu regulowanego przez prawo polskie, w szczególności ustawą – Prawo energetyczne i przepisami wykonawczymi do tej ustawy, i przez to podlegającego kognicji Prezesa URE. Zwrócić tu należy uwagę, że rozporządzenie Nr 347/2013 nie daje krajowym regulatorom prawa do wydawania wiążących decyzji wobec operatorów z innych państw członkowskich, ani nie mówi o decyzjach regulatorów o jednakowej treści co do alokacji kosztów, lecz stanowi w art. 12 ust. 4 o skoordynowanych decyzjach w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych, jakie poniosą poszczególni operatorzy systemów przesyłowych w ramach projektu, oraz uwzględnieniu tych kosztów w opłatach taryfowych. Zatem przyjąć należy, że ze względu na zakres swojej kognicji, regulator danego kraju, uwzględniając postanowienia zawarte w porozumieniu regulatorów w kwestii danego wniosku inwestycyjnego (o którym mowa w art. 12 ust. 4 i 6 tego rozporządzenia), podejmuje decyzję odnośnie operatora podlegającego jego kognicji. Inne podejście bowiem skutkowałoby pojawieniem się sporów kompetencyjnych oraz negowałoby sens zawierania między zainteresowanymi krajowymi organami regulacyjnymi porozumienia w sprawie danego wniosku inwestycyjnego, złożonego przez operatorów z różnych krajów.

Ponadto ustalono, w odniesieniu do języka stosowanego w przedkładanych przez Gaz-System dokumentach, iż – stosownie do postanowień art. 27 oraz art. 83 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) w związku z art. 4 i art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 224, z późn. zm.) – do Gaz-Systemu jako strony postępowania prowadzonego przez Prezesa URE należy zapewnić, aby przedmiotowy wniosek, jak i wszelkie wyjaśnienia i dokumenty przedkładane w toku tego postępowania, sporządzone zostały w języku polskim jako podlegającym szczególnej ochronie prawnej języku urzędowym.

W odniesieniu do **dopuszczalności wniosku**, należy wskazać, iż zakres zadań Projektu PL-SK objętego wnioskiem inwestycyjnym i zakres pkt 6.2 z załącznika VII rozporządzenia Nr 1391/2013 nie w pełni się pokrywają, m.in. we wniosku

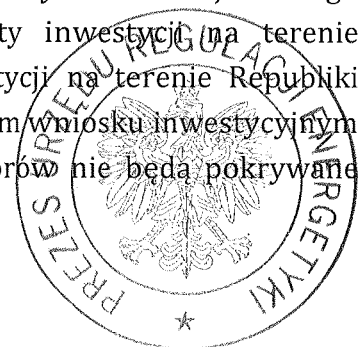

inwestycyjnym podane są inne lokalizacje gazociągów i nie występują w nim niektóre zadania z listy rozporządzenia (6.2.2. *Tłocznia gazu Rembelszczyzna*, 6.2.3. *Gazociąg Rembelszczyzna-Wola Karczewska*, 6.2.4. *Gazociąg Wola Karczewska-Wronów*, 6.2.5. *Węzeł Wronów*, 6.2.6. *Gazociąg Rozwadów-Końskowola-Wronów*, 6.2.7. *Gazociąg Jarosław-Rozwadów*, 6.2.8. *Gazociąg Hermanowice-Jarosław*, 6.2.9. *Gazociąg Hermanowice-Strachocina*) (ujęcie „in-minus”). Ponadto we wniosku uwzględniono: *Gazociąg Tworóg-Tworzeń*, *Gazociąg Pogórska Wola-Tworzeń*, *Gazociąg Strachocina-Pogórska Wola i tłocznię gazu Strachocina*, nie ujęte w tzw. klastrze 6.2 pod nazwą *Połączenia międzysystemowe Polska-Słowacja*, aktu delegowanego Komisji Europejskiej (ujęcie „in-plus”). Powyższe projekty („in-plus”), będące elementami składowymi klastra 6.1 *Rozbudowa czesko-polskiego połączenia międzysystemowego i powiązane z nią wzmocnienie w zachodniej Polsce*, zostały włączone jako elementy składowe przedmiotowego wniosku inwestycyjnego.

Należy przy tym wskazać, że rozporządzenie Nr 347/2013 zakłada elastyczne podejście do wiążącego charakteru zakresu rzeczowego projektów wspólnego zainteresowania, zawartych na liście unijnej, nadając priorytet realizacji celów będących następstwem wdrożenia wskazanych projektów. Zgodnie bowiem z art.7 ust.1 rozporządzenia Nr 347/2013 przyjęcie listy unijnej oznacza, że do celów wszelkich decyzji wydanych w ramach procesu wydawania pozwoleń „projekty te są niezbędne z punktu widzenia polityki energetycznej, bez uszczerbku dla dokładnej lokalizacji, przebiegu tras lub technologii zastosowanej w projekcie”.

W tym przypadku dążenie do zapewnienia pełnej zgodności zakresów wniosku i rozporządzenia mogłoby zaburzyć realizację celów nadrzędnych m.in. wynikających z rozporządzenia Nr 347/2013 jak również Polityki energetycznej Polski, nakierowanej na poprawę bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego i dywersyfikację dostaw. Ponadto, mogłoby skutkować zakłóceniem realizacji planu rozwoju Gaz-System, uzgodnionego przez Prezesa URE w dniu 4 kwietnia 2014 r. pismem znak: DRG-4311-7(44)/2013/2014/RTu.

W odniesieniu do **zasad realizacji projektu** połączenia gazowego Polska – Republika Słowacka, w tym transgranicznej alokacji kosztów projektu połączenia gazowego Polska – Republika Słowacka należy wskazać, iż zerowa alokacja kosztów oznacza, że każdy z operatorów systemu przesyłowego, tj. Gaz-System i eustream, poniesie koszty odpowiadające tej części projektu, która znajduje się na terytorium kraju danego operatora. Oznacza to, że Gaz-System ma ponosić koszty inwestycji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast eustream koszty inwestycji na terenie Republiki Słowacji. Ponadto koszty inwestycyjne, wskazane we wspólnym wniosku inwestycyjnym Gaz-System i eustream, poniesione przez jednego z operatorów nie będą pokrywane przez operatora drugiego.

Zatem Gaz-System nie będzie biorcą środków na budowę połączenia gazowego Polska – Republika Słowacka od operatora słowackiego eustream, ale też nie będzie finansował zadań projektu w części położonej poza terytorium Polski.

Jak wynika z wniosku inwestycyjnego Projekt nie jest efektywny kosztowo i wymaga zewnętrznego wsparcia w formie dofinansowania ze środków Unii Europejskiej. Gaz-System określił wysokość wymaganej dotacji w odniesieniu do wartości procentowej całkowitych nakładów inwestycyjnych na polską część Projektu. Określenie potrzeb finansowych w tym zakresie zostało zaprezentowane dwuwariantowo, w wariantach oznaczonych we wniosku jako scenariusz A i scenariusz B.

Scenariusz A przewiduje wzrost średniej stawki taryfowej na poziomie 1,54% średniorocznie w latach 2020 – 2039, natomiast Scenariusz B zakłada stałą średnią stawkę taryfową w ciągu wskazanych 20 lat. Przy tak określonych parametrach wejściowych bez dofinansowania ze środków UE dla scenariusza A finansowa wartość bieżąca netto (FNPV) Projektu po stronie polskiej wynosi minus 33 433 tys. EUR, a finansowa wewnętrzna stopa zwrotu (FIRR) kształtuje się na poziomie 6,13%. W przypadku zaś Scenariusza B – FNPV wynosi minus 184 107 tys. EUR, zaś FIRR 1,90%. Zatem bez dofinansowania Projekt jest nieopłacalny ekonomicznie, gdyż w obu scenariuszach FNPV jest mniejsze od zera, a FIRR jest niższy od założonej stopy zwrotu z inwestycji. Projekt po stronie polskiej staje się efektywny kosztowo, tj. $FNPV = 0$ i $FIRR = WACC$, w przypadku Scenariusza A przy jego dofinansowaniu, z wykorzystaniem środków pomocowych na poziomie 12,13% w stosunku do nakładów inwestycyjnych na realizację wskazanego Projektu po stronie polskiej, co odpowiada kwocie 47 520 tys. EUR, a w przypadku Scenariusza B przy dofinansowaniu na poziomie 66,78% w stosunku do nakładów inwestycyjnych na wskazany Projekt, planowanych do poniesienia przez stronę polską, co odpowiada kwocie 261 678 tys. EUR.

W celu określenia właściwego poziomu finansowania przedmiotowej inwestycji konieczne było ustalenie dochodu jaki dana inwestycja generuje i jaką tworzy tzw. lukę finansową. Przeprowadzona przez Gaz-System analiza finansowa pozwala na ustalenie wartości wskaźników efektywności finansowej inwestycji oraz ustalenie właściwego poziomu dofinansowania z funduszy UE.

Metoda „luki w finansowaniu” ma na celu określenie poziomu wydatków kwalifikowalnych, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) Nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) Nr 1260/1999, stanowiących podstawę ustalenia poziomu dofinansowania, który z jednej strony gwarantuje, że projekt będzie

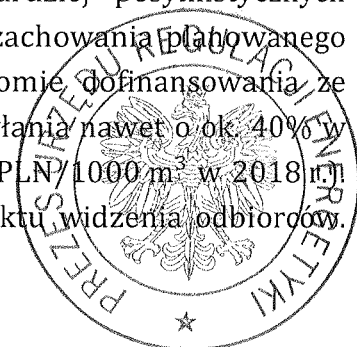

miął wystarczające zasoby finansowe na jego realizację, z drugiej zaś pozwala uniknąć przyznania nienależnych korzyści, czyli finansowania projektu w wysokości wyższej niż jest to konieczne (tzn. zapewniającej rentowność projektu na poziomie wyższym niż tzw. zwykle oczekiwana rentowność). Zatem luka w finansowaniu oznacza tę część zdyskontowanych nakładów inwestycyjnych poniesionych na realizację inwestycji, która nie jest pokryta sumą zdyskontowanych dochodów z inwestycji. Mówiąc inaczej, każdy zdyskontowany przychód uzyskiwany w okresie operacyjnym projektu, przekraczający powstałe w projekcie zdyskontowane koszty operacyjne i powiększone o zdyskontowaną wartość rezydualną (inaczej „przychód netto”), obniża zdyskontowany pierwotny koszt inwestycji.

Odnosząc się do kwestii większego wzrostu stawek taryfowych zauważyć należy, że taka możliwość została już zasadniczo wyczerpana. Polska ma obecnie jedne z najwyższych stawek za usługę przesyłania paliw gazowych w Europie, w związku z czym Prezes URE stara się ograniczać skutki taryfowe, oczywiście biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia długookresowej maksymalizacji efektywności nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich dostarczania.

W trakcie uzgadniania aktualnie obowiązującego planu rozwoju Gaz-System dokonał przesunięcia części zadań inwestycyjnych (i odpowiadających im nakładów) z okresu 2014 – 2018 na okres 2019 – 2023. Przesunięcie to zostało zainicjowane przez Prezesa URE w celu zmniejszenia skutków jakie wynikałyby z realizacji wnioskowanych nakładów na poziom stawek w taryfie Gaz-System w pierwszym ze wskazanych okresów. Kwotowo Gaz-System przeniósł z okresu 2014 - 2018 na okres 2019 – 2023 ok. 27,7% nakładów z okresu oraz zmniejszył poziom nakładów w całym okresie 2014 – 2023 o ok. 1,4% w stosunku do pierwotnego wniosku. Dodatkowo Prezes URE w uzgodnionym planie rozwoju zweryfikował poziom proponowanych przez Gaz-System nakładów, co skutkowało redukcją do poziomu uznanego za uzgodniony o 3,5% w okresie 2014 – 2018.

Przy uwzględnieniu dofinansowania projektów zawartych w planie rozwoju z funduszy unijnych na poziomie ok. 25% szacowany (w wyniku symulacji) wzrost średnich stawek taryfowych wyniósł ok. 11% w okresie pięciu lat (z 87,45 PLN/1000 m³ w 2014 r. do 97,31 PLN/1000 m³ w 2018 r.) w najbardziej optymistycznym scenariuszu zapotrzebowania na usługę przesyłania. W przypadku bardziej pesymistycznych scenariuszy zapotrzebowania na usługę przesyłania, w celu zachowania planowanego poziomu realizacji inwestycji, przy wskazanym wyżej poziomie dofinansowania ze środków UE, niezbędny byłby wzrost stawek za usługę przesyłania nawet o ok. 40% w okresie pięciu lat (z 88,56 PLN/1000 m³ w 2014 r. do 124,23 PLN/1000 m³ w 2018 r.). Tak drastyczny ich wzrost jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia odbiorców.

Zatem oczekuje się, że wzrost stawek za usługę przesyłania będzie zbliżony do ich wzrostu przewidywanego w przypadku scenariusza optymistycznego, a w przypadku braku na odpowiednim poziomie wzrostu zapotrzebowania na usługę przesyłania, przy uzgadnianiu w 2015 r. aktualizacji planu rozwoju na lata 2016 – 2025, niewykluczona jest – ze względu na skutki taryfowe – konieczność dalszych przesunięć w czasie niektórych z planowanych inwestycji.

W związku z powyższym, przy braku dofinansowania przedmiotowego Projektu ze środków unijnych, realne jest przesunięcie realizacji w czasie – na okres poza 2023 r. lub całkowite zaniechanie niektórych inwestycji, z uwzględnieniem inwestycji posiadających status inwestycji wspólnego zainteresowania.

Zatem, wobec wyczerpania możliwości dalszego zwiększenia stawek za usługi przesyłania, przyszły rozwój sytuacji w zakresie popytu na usługi przesyłania oraz wielkość uzyskanego dofinansowania ze środków unijnych, będzie decydować o możliwościach finansowania realizacji przez Gaz-System planowanych inwestycji, w tym również Projektu PL – SK. W konsekwencji czynniki te będą miały decydujący wpływ na potrzebę zmiany harmonogramów realizacji niektórych inwestycji (w celu domknięcia finansowego) albo rezygnacji z ich realizacji.

Odnosząc się do **zaawansowania Projektu PL-SK** należy wskazać, że fakt ten został wystarczająco uzasadniony we wniosku. Wniosek został jednoznacznie zdefiniowany pod kątem doboru poszczególnych elementów infrastruktury, ich usytuowania, wymiarowania i powiązania z systemami gazowymi Polski i Słowacji, co umożliwiło w sposób jednoznaczny przypisanie kosztów Projektu. Określono również harmonogram wdrażania, wskazujący terminy wdrażania poszczególnych etapów dla elementów Projektu ujętych we wniosku wraz z zakończeniem fazy budowy po stronie polskiej i słowackiej oraz oddania Projektu do użytku (szerzej w dalszej części decyzji).

W kwestii **kompletności przedmiotowego wniosku**, stwierdzić należy co następuje. W ramach prowadzonego postępowania wyeliminowano wszelkie niezgodności z obowiązującymi przepisami, z uwzględnieniem wyżej wymienionych, w związku z czym wniosek inwestycyjny po jego uzupełnieniu przez Gaz-System w dniu 19 sierpnia 2014 r. (znak pisma: PR.511.22.2013/7), zawiera wszystkie elementy wymagane na mocy rozporządzenia Nr 347/2013 oraz przepisów odrębnych, pozwalające uznać go za kompletny.

W związku z faktem, iż Projekt objęty niniejszym wnioskiem posiada status projektu wspólnego zainteresowania, mają do niego zastosowanie również wszelkie zasady wskazane w rozporządzeniu Nr 347/2013, odnoszące się do procesu opracowywania

i oceny projektów inwestycyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem metodologii analizy kosztów i korzyści Europejskiej Sieci Operatorów Systemów Przesyłowych Gazu (ang. The European Network of Transmission System Operators for Gas – ENTSOG) z 25 września 2013 r. oraz wytycznych Komisji Europejskiej DG REGIO z 2008 r. w sprawie metodologii analizy kosztów i korzyści projektów inwestycyjnych, obowiązujących na dzień przedkładania wniosku inwestycyjnego.

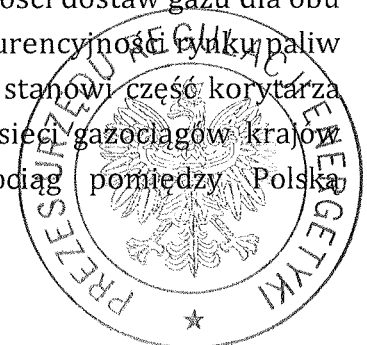
Przedmiotowy wniosek obejmuje w szczególności następujące elementy:

- analizę kosztów i korzyści dotyczących projektu, uwzględniającą korzyści poza granicami zainteresowanego państwa członkowskiego, spójną z metodologią opracowaną zgodnie z art. 11 rozporządzenia Nr 347/2013;
- plan operacyjny zawierający ocenę opłacalności finansowej projektu, w tym wybrany wariant finansowania, wraz z wynikami badania rynku;
- uzasadniony wniosek w sprawie transgranicznej alokacji kosztów.

Ustalono, iż Projekt wskazany we wniosku inwestycyjnym generuje pozytywne skutki netto w obydwu krajach, w których ma być zlokalizowany. Analiza kosztów i korzyści została przeprowadzona zgodnie ze zestandaryzowaną metodologią dotyczącą projektów wspólnego zainteresowania opublikowaną przez ENTSOG z dnia 25 lipca 2013 r. (ang. *ENTSOG's Draft Cost-Benefit Analysis Methodology for Public Consultation from 25th July 2013*). Ramy ww. metodologii określone są w rozporządzeniu Nr 347/2013.

Analiza kosztów i korzyści zawarta w przedłożonym Prezesowi URE wniosku inwestycyjnym zawiera istotne informacje o projekcie, w tym m.in. informacje o wskaźnikach jakościowych, tj.: ekonomicznej wartości bieżącej netto (ENPV), ekonomicznej wewnętrznej stopie zwrotu (EIRR) oraz relacji korzyści do kosztów (K/K), gdzie poprzez koszt rozumiane są nakłady inwestycyjne, koszty operacyjne oraz inne koszty. Przedstawione we wniosku wskaźniki pozwalają na określenie wartości ekonomicznej Projektu. Analiza kosztów i korzyści zawiera również analizę jakościową oraz ilościową korzyści ekonomicznych generowanych przez projekt.

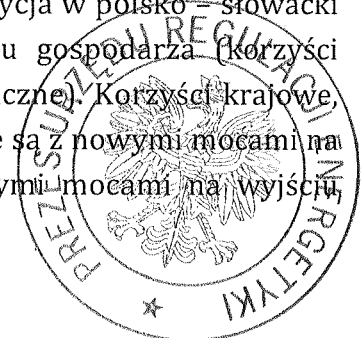
Na podstawie ww. analizy ustalono, że Projekt niesie za sobą korzyści ekonomiczne i społeczne dla odbiorców gazu, a zwłaszcza dla gospodarek Polski i Słowacji. Realizacja przedmiotowego połączenia systemów przesyłowych gazu ziemnego Polski i Słowacji pozwoli na zapewnienie dywersyfikacji źródeł, tras oraz stabilności dostaw gazu dla obu krajów. Ponadto będzie miała istotny wpływ na poprawę konkurencyjności rynku paliw gazowych w regionie. Należy mieć na uwadze fakt, iż Projekt stanowi część korytarza gazowego północ – południe, którego celem jest połączenie sieci gazodagów krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Nowy transgraniczny gazodąg pomiędzy Polską

a Słowacją może umożliwić rynkowi polskiemu dostęp do gazu z tzw. Korytarza Południowego, którym będzie pobierany gaz z rejonu Morza Kaspijskiego. Poza tym, przedsiębiorstwa słowackie będą mogły uzyskać dostęp do paliwa gazowego oferowanego na rynku polskim. W przyszłości stworzy to możliwość eksportu skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz nadwyżek gazu pochodzącego ze źródeł niekonwencjonalnych z Polski do innych krajów europejskich. Oprócz korzyści pieniężnych, stwierdzono inne istotne korzyści, nie ujęte we wniosku w wymiarze pieniężnym (niezmonetyzowane), które dodatkowo wzmacniają uzasadnienie społeczno-gospodarcze dla realizacji Projektu. Przedłożona przez Gaz-System analiza opiera się na podejściu przyrostowym, co oznacza, że sytuacja w modelu zakładającym realizację Projektu jest porównywalna z sytuacją, gdyby Projekt nie został zrealizowany. Koszty ekonomiczne zostały porównane z korzyściami ekonomicznymi płynącymi z Projektu. Obszar analizy został zdefiniowany jako obejmujący następujące kraje: Polska, Słowacja, Niemcy, Czechy, Węgry, Austria, Litwa i Ukraina. Wynik analizy przyrostowej, w której porównywano modelową sytuację zakładającą realizację Projektu z sytuacją bez realizacji Projektu wykazał wysoką wartość efektywności ekonomicznej Projektu (ekonomiczna wewnętrzna stopa zwrotu EIRR wynosi 35,37%, co jest wartością znacznie przekraczającą SDR 5,5%). Jednocześnie, bieżąca wartość netto Projektu NPV wynosi 1 760 mln EUR według wartości realnych na rok 2014, co oznacza istotne korzyści z realizacji Projektu o charakterze społecznym. Ponadto stosunek korzyści do kosztów wynoszący 4,53 wskazuje, że korzyści ekonomiczne Projektu są ponad czterokrotnie większe od jego kosztów ekonomicznych.

Przedstawiona w analizie ekonomiczna wartość bieżąca netto oraz ekonomiczna wewnętrzna stopa zwrotu dają pozytywne rezultaty zarówno dla Polski jak i Republiki Słowackiej. Zdyskontowane wskaźniki efektywności ekonomicznej wskazują, że ekonomiczna wartość bieżąca netto wynosi dla Polski 639,5 mln EUR, a dla Słowacji 741,2 mln EUR. Przedstawione we wniosku wartości świadczą zatem o pozytywnym wpływie Projektu na gospodarkę, w tym zatrudnienie, integrację rynków, konwergencję cen oraz bezpieczeństwo dostaw.

Analiza kosztów i korzyści wykonana została na poziomie zaangażowanych krajów. Podejście to jest uzasadnione, ponieważ analiza powinna odzwierciedlać korzyści i koszty dla całego społeczeństwa – nie jedynie określonego obszaru, województwa, regionu czy miasta. Po wybudowaniu nowego połączenia międzysystemowego, obydwa rynki gazu, polski i słowacki, będą czerpać korzyści związane z większą integracją i większym zróżnicowaniem tras dostaw gazu. Ponadto, inwestycja w polsko-słowacki interkonektor przyczyni się do uzyskania korzyści dla kraju gospodarza (korzyści krajowe) oraz korzyści w kraju sąsiednim (korzyści transgraniczne). Korzyści krajowe, które pojawiają się ze względu na budowę połączenia, związane są z nowymi mocami na wejściu do systemu kraju-gospodarza i jednocześnie z nowymi mocami na wyjściu

w kraju sąsiednim. Natomiast korzyści transgraniczne to te, które pojawiają się w sąsiednim kraju z powodu prowadzonych inwestycji. Po uruchomieniu połączenia polsko - słowackiego, Polska uzyska większy dostęp do rozwiniętych, zachodnioeuropejskich, rynków gazu. Należy również podkreślić, że Projekt ten jest częścią Korytarza Gazowego Północ - Południe, zainicjowanego przez Grupę Wyszehradzką. Jego rolą jest zwiększenie bezpieczeństwa dostaw paliwa gazowego w całym regionie Europy Środkowo - Wschodniej i Południowo - Wschodniej oraz promocja integracji rynków poprzez dywersyfikację źródeł i dróg zaopatrzenia w paliwo gazowe. Zainteresowanymi Państwami Członkowskimi są (zgodnie z NSI East Gas Regional Group, powołaną w myśl rozporządzenia Nr 347/2013): Austria, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Republika Czeska, Grecja, Niemcy, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Węgry, Włochy. Korytarz Gazowy Północ - Południe jest istotny dla stabilnego funkcjonowania europejskiego, wspólnego rynku gazowego. Po zrealizowaniu Korytarza, gaz pochodzący z terminali LNG w Polsce i Chorwacji, będzie mógł być przesyłany w ramach całego regionu.

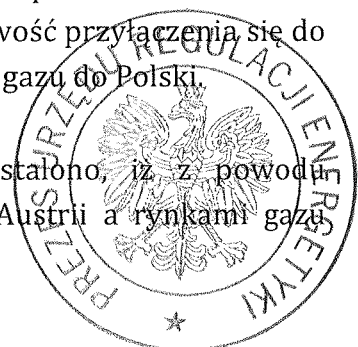
Należy jednocześnie podkreślić, iż analiza kosztów i korzyści - niezależnie od osiągniętych poziomów korzyści - przy różnych założeniach wyjściowych i różnych jej wariantach przedstawianych w toku prowadzonego postępowania, zawsze wykazywała znaczne korzyści netto po stronie Polski.

W procesie monetyzowania korzyści wynikających z budowy interkonektora zastosowano wskaźniki takie jak: nowe miejsca pracy, bezpieczeństwo dostaw, integracja rynku i konwergencja cen, oszczędności paliwowe, zrównoważony rozwój.

Ustalono też, iż Projekt tworzy bezpośrednie i pośrednie miejsca pracy. Bezpośrednie miejsca pracy związane są z budową i eksploatacją przedsięwzięcia. Miejsca pracy związane z budową mają charakter przejściowy i zostaną zlikwidowane po jej zakończeniu. Natomiast miejsca pracy stworzone dzięki eksploatacji przedsięwzięcia będą mieć charakter trwały. Pośrednie miejsca pracy tworzy się w gospodarce dzięki efektom multiplikacji, ponieważ nowy Projekt oraz nowe miejsca pracy pociągają za sobą konsumpcję towarów i usług.

W zakresie bezpieczeństwa dostaw ustalono, iż budowa połączenia międzysystemowego jest częścią korytarza gazowego północ-południe łączącego dwa planowane terminale LNG (Polska, Chorwacja). Nowy korytarz gazowy to także możliwość przyłączenia się do planowanych, nowych południowo-wschodnich tras przesyłania gazu do Polski.

W odniesieniu do integracji rynku i konwergencji cen ustalono, iż z powodu występujących różnic cenowych pomiędzy rynkami Niemiec/Austrii a rynkami gazu

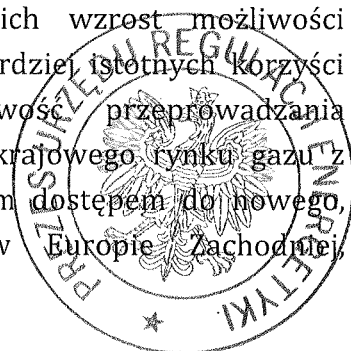

w Europie Środkowo-Wschodniej, Projekt ma potencjał, by istotnie przyczynić się do integracji rynku i konwergencji cenowej. Zatem realizacja Projektu pozwoli na przepływ gazu z rynków, na których cena gazu jest niższa, do regionów cechujących się wyższymi cenami. Oczekuje się, że korzyści w postaci integracji rynku oraz konwergencji cenowej odniesie obok Polski także Litwa, Czechy, Słowacja, Węgry oraz Ukraina. Istotnym faktem dla szacowanego potencjału w zakresie konwergencji cenowej jest sytuacja związana z dostawami gazu na wybranych rynkach w przyszłości. Należy oczekiwać, że połączenie międzysystemowe SK-PL przyczyni się do tej konwergencji.

Korzyści w postaci oszczędności paliwowych ustalono na podstawie zastępowania paliwa w procesach energetycznych. Należy uwzględnić fakt, iż gaz ziemny używany jest przeważnie w kotłach o wyższej sprawności niż kotły węglowe, a zatem gaz ten może zastąpić węgiel. Koszty wyprodukowania takiej samej ilości energii są zatem różne. Możliwe jest więc obliczenie oszczędności w drodze analizy przyrostowej scenariuszy z projektem i bez projektu, ustalając czy zastąpienie określonego paliwa pozwoli zmniejszyć koszty. Uzyskany wynik jest pochodną sposobu kształtowania się zużycia gazu. Jeżeli scenariusz z projektem wykaże wyższy poziom zużycia niż scenariusz bez projektu, oznacza to, że określone paliwa zastąpiono innymi.

Zmonetyzowano również korzyści Projektu w postaci zrównoważonego rozwoju, które oceniano na podstawie wielkości redukcji emisji. Gaz z Projektu będzie pokrywać potrzeby energetyczne odbiorców, które w innym przypadku zaspokoiłby węgiel. Tak więc, jeżeli budowa Projektu oznacza zwiększenie zużycia gazu w regionie będącym przedmiotem oceny, wówczas mamy zapewnione korzyści w postaci zrównoważonego rozwoju. Potrzeby, które pokrywa wzrost zużycia gazu zostałyby w innym przypadku zaspokojone przy pomocy węgla cechującego się większą intensywnością emisji. Jeżeli jednak zużycie w regionie pozostanie na niezmiennym poziomie, wówczas Projekt jedynie zmienia przebieg obecnych tras przesyłania gazu i nie prowadzi do zastąpienia węgla zatem analiza przyrostowa pozwala oszacować ilości węgla zastąpionego gazem oraz emisji, które powstałyby w wyniku spalania takiego gazu i węgla.

Oprócz wymienionych wyżej zmonetyzowanych korzyści, realizacja Projektu przyniesie wiele innych korzyści, które nie mogą zostać skwantyfikowane. Te niespieniężone korzyści ekonomiczne mają znaczący wpływ na poprawę funkcjonowania rynku gazu w regionie oraz bezpieczeństwo dostaw. Należy do nich wzrost możliwości wykonywania transakcji krótkoterminowych jako jedna z bardziej istotnych korzyści mających pozytywny wpływ na wielkość i możliwość przeprowadzania krótkoterminowych transakcji transgranicznych. Integracja krajowego rynku gazu z rynkami krajów sąsiadujących może skutkować zwiększonym dostępem do nowego, bardziej rozwiniętego i płynnego rynku gazowego w Europie Zachodniej.

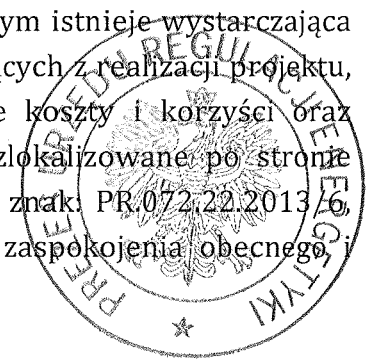
charakteryzującego się względnie wysokim poziomem dywersyfikacji kierunków dostaw gazu.

Ustalono, iż w celu określenia zainteresowania rynkowego dodatkowymi możliwościami przesyłania gazu z wykorzystaniem planowanego połączenia międzysystemowego, Gaz-System przeprowadził **procedurę badania rynku**. W ramach tego badania przygotował kwestionariusz, który został wysłany do odpowiednich zleceniodawców usługi przesyłowej i odbiorców gazu w Polsce, na Słowacji i w innych krajach regionu. Kwestionariusz został wysłany do ponad 80 spółek, przy czym ponad 30 spółek udzieliło na niego odpowiedzi.

W ramach kwestionariusza spółki dokonywały oszacowania swojej planowanej rezerwacji zdolności przesyłowej oraz oczekiwanych wolumenów gazu przesyłanego przez połączenie międzysystemowe Polska – Słowacja w okresie 2017 – 2030, zarówno w ramach umów na usługi ciągłe jak i umów na usługi przerywane. Spółki przedstawiły także swoje główne wymagania do procedury Open Season, tj. prawdopodobieństwa złożenia wiążącej oferty w drugiej fazie procedury Open Season. Wyniki przeprowadzonego badania potwierdziły potencjalne zainteresowanie realizacją Projektu w tym rezerwacjami mocy. Całkowita maksymalna objętość przesyłanego gazu wyniosła: 1 095,2 mln m³/rok w kierunku Polska – Słowacja, oraz 1 756,4 mln m³/rok w kierunku Słowacja – Polska.

Dokonana analiza prowadzi do wniosku, iż Wnioskodawcy spełnili wymagania wynikające z rozporządzenia Nr 347/2013 oraz przepisów odrębnych, w szczególności dotyczące zakresu Projektu objętego wnioskiem i zawartości samego wniosku, pozwalające na wydanie przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznać zatem należy, że złożony przez Gaz-System wniosek inwestycyjny „Projekt połączenia gazowego Polska – Republika Słowacka”, spełnia wymogi formalne w szczególności w zakresie zgodności z rozporządzeniem Nr 347/2013. Jednocześnie należy stwierdzić, że przedmiotowy projekt osiągnął odpowiedni stopień zaawansowania dla podjęcia przez Prezesa URE stosownej decyzji. Taka ocena została dokonana z uwzględnieniem kryteriów oceny wniosku wyszczególnionych w zaleceniach ACER nr 07/2013, m.in. wzięto pod uwagę, że Wnioskodawcy dokładnie określili wszystkie parametry dotyczące zadań inwestycyjnych, uwzględnionych we wniosku, rzutujące na wysokość oczekiwanych kosztów i korzyści, analizowanych w ramach dokumentu o sformalizowanej strukturze i sposobie opracowania „Analiza kosztów i korzyści”. Tym samym istnieje wystarczająca pewność, co do faktycznie osiągniętych korzyści netto wynikających z realizacji projektu, jak również znane są czynniki wpływające na oczekiwane koszty i korzyści oraz przedziały ich wartości. Poszczególne elementy Projektu zlokalizowane po stronie polskiej zostały również wnioskiem z dnia 31 lipca 2013 r. znak PR.072.22.2013/6, wprowadzone do planu rozwoju Gaz-Systemu w zakresie zaspokojenia obecnego i

przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe na lata 2014–2023. W efekcie obecnie są częścią składową planu rozwoju uzgodnionego przez Prezesa URE w dniu 4 kwietnia 2014 r. pismem znak: DRG-4311-7(44)/2013/2014/RT.

W ocenie uwzględniono również fakt, że Wnioskodawcy sporządzili analizę wrażliwości pozwalającą ocenić zależność parametrów charakteryzujących efektywność projektu od czynników zewnętrznych.

Odnotować także należy, iż - zważywszy na treść art. 12 ust. 4 i 6 rozporządzenia Nr 347/2013, tj. przepisów odnoszących się do porozumienia pomiędzy zainteresowanymi organami regulacyjnymi w kwestii wniosku inwestycyjnego w dniu 20 listopada 2014 r. zostało ostatecznie zawarte porozumienie pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi Polski i Słowacji w kwestii ww. wniosku inwestycyjnego. W porozumieniu tym ww. krajowe organy regulacyjne potwierdziły swoje intencje odnośnie wydania skoordynowanych decyzji związanych z przedmiotowym Projektem.

Wydając niniejszą decyzję Prezes URE uwzględnił – zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia Nr 347/2013 – koszty i korzyści związane z przedmiotowym Projektem w zainteresowanych państwach członkowskich o charakterze gospodarczym, społecznymi i środowiskowym, a także potrzeby w zakresie wsparcia finansowego.

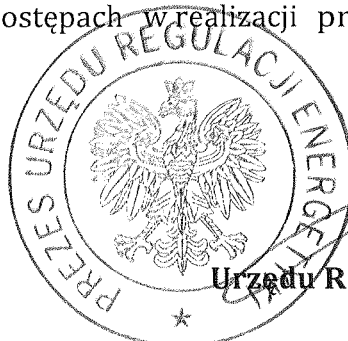
W związku z powyższymi ustaleniami orzekam jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji OGP Gaz-System S.A. przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, oraz art. 479⁴⁶ i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartość przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesyłać na adres: Urząd Regulacji Energetyki, 02-222 Warszawa, Al. Jerozolimskie 181.
3. Zgodnie z art. 12 ust. 5 rozporządzenia Nr 347/2013 przy zatwierdzaniu stawek opłat taryfowych w oparciu o transgraniczną alokację kosztów, o której mowa w art. 12 ust. 4 tego rozporządzenia, Prezes URE bierze pod uwagę rzeczywiste

koszty ponoszone przez operatora systemu przesyłowego, w zakresie, w jakim odpowiadają one kosztom efektywnego i strukturalnie porównywalnego operatora.

4. W przypadku projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, do którego stosuje się art. 12 ust. 1 rozporządzenia Nr 347/2013, projektodawca obowiązany jest, przynajmniej raz w roku i do czasu oddania projektu do użytku, informować Prezesa URE o postępach w realizacji projektu oraz o ustalonych kosztach i skutkach projektu.

[Signature]
Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł
w dniu 23 stycznia 2014 r. na rachunek
95 1030 1508 0000 0005 5002 4055

SPECJALISTA

[Signature]
Maciej Ciszewski

Otrzymuje:

1. OGP Gaz-System S.A.

ul. Mszczonowska 4
02-337 Warszawa

2. eustream, a.s.

Votrubova 11/A
821 09 Bratislava, Republika Słowacka

3. Agency for the Cooperation of Energy Regulators

Trg republike 3, 1000 Ljubljana, Słowenia